

DE VOLHEID DES TIJDS

Pastor Kevin Sadler

Het beloofde zaad

“Gal. 4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

De komst van de Zoon van God naar deze wereld gebeurde geheel volgens Gods perfecte timing. Vanaf het allereerste begin beloofde God om een Zaad te sturen. Na de val van Adam en Eva, in de Hof van Eden, beloofde God dat op een dag het Zaad van de vrouw zou komen om af te rekenen met de slang, Satan.

“Gen. 3:15: En ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Genesis 3:15 voorspelde dat Satan de hiel van het Zaad van de vrouw zou vermorzelen. Een kneuzing van de hiel duidt op een ernstige verwonding en een van vreselijk lijden. Toen Christus naar het kruis ging en daar leed, was dit de vervulling van Satan die de hiel van het Zaad van de vrouw verbrijzelde. Tegelijkertijd vermorzelde Christus echter Satans kop, wat betekende dat Christus Satan een fatale slag toebracht en hem aan het kruis vernietigde en versloeg.

De tijd tussen deze profetie en de komst van het Zaad van de vrouw was een lange tijd: ongeveer 4500 jaar. Maar toen *“de volheid des tijds”* aanbrak, op Gods precieze moment in de tijd, kwam de Heiland naar deze wereld en verpletterde door Zijn volbrachte werk Satan precies zoals God had voorspeld, zie Kol. 2:15:

“En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd.

Gods aanvankelijke belofte aan Satan met betrekking tot het Zaad van de vrouw werd 2000 jaar later gevolgd door de beloften die God aan Abraham deed, dat hij de vader zou zijn van een grote natie....., zie Gen. 12:2:

“En ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

.....en dat het land aan zijn zaad zou worden gegeven, zie Gen. 12:7 en Gen. 13:15:

“Gen. 12:7: Zo verscheen de Heere aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den Heere, Die hem verschenen was.

“Gen. 13:15: Want al dit land, dat gij ziet, zal ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.

Galaten 3:16 legt uit: *“Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus.*

De nadruk op zaad, niet op zaden, in deze passage is door Paulus gemaakt om ons eraan te herinneren dat de aan Abraham beloofde zegeningen uiteindelijk door één enkel Zaad zouden komen: de Messias. Aan Abraham werd zowel een zaad beloofd, een grote familie die uit zijn geslachtslijn zou voortkomen, en het Zaad, één individu door wie alle beloften aan Abraham zouden worden vervuld.

Toen Abraham en Sara oud waren werd hun zoon Izak op wonderbaarlijke wijze uit hen geboren. Zijn wonderbaarlijke conceptie was een voorafschaduwing van de wonderbaarlijke conceptie van Gods

eigen Zoon die zou komen. Abraham had een zoon, Ismaël, met Sara's dienstmaagd Hagar, maar God maakte duidelijk dat Zijn beloften, van een land en een grote natie die een zegen zou zijn voor de hele aarde, zouden worden vervuld door Izak, het kind van de belofte: "want in Izak zal uw zaad genoemd worden", zie Gen. 21:12 vgl. Rom. 9:6-8:

"Gen. 21:12: Maar God zeide tot Abraham: Laat het niet kwaad zijn in uw ogen, over den jongen, en over uw dienstmaagd; al wat Sara tot u zal zeggen, hoor naar haar stem; want in Izak zal uw zaad genoemd worden.

"Rom. 9:6-8: 6 Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israël zijn. 7 Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden. 8 Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofenis worden voor het zaad gerekend.

Uit Izak werd Jakob geboren, die twaalf zonen had. Hier werd de voorspelling van het beloofde Zaad specifieker. Voordat Jakob stierf, profeteerde hij over de toekomst van zijn twaalf zonen. Van zijn zoon, Juda, zei hij:

*"Gen. 49:10: De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelve zullen **de volken** gehoorzaam zijn. (Statenvertaling).*

Opmerking van de vertaler:

De King James Bible zegt: *"The sceptre shall not depart from Judah, nor a lawgiver from between his feet, until Shiloh come; and unto him shall the gathering of **the people** be"* (Gen. 49:10).

Vertaald geeft dat:

"De scepter zal niet wijken van Juda, noch een wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt; en tot hem zal de vergadering van **het volk** zijn' (Gen. 49:10).

Let op het verschil tussen "de volken" (alle volken) en "het volk" (Israël). Tevens wordt er in de tekst van de King James Bijbel niet over "gehoorzamen" gesproken!

Einde opmerking

Tot de geslachtslijn van Juda behoorden nationale bekendheid en een „scepter”, of een koningschap, koninklijk bevel en soevereiniteit. De dynastieën van David, Salomo en anderen kwamen uit de stam Juda. De heerschappij zou in deze stam voortduren "totdat Silo komt", de stam die ook wel "de leeuw van de stam Juda" wordt genoemd.....zie Openbaring 5:5:

"En een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken.

.....en Hij zou dan voor altijd regeren. Door "Silo", de Messias, "en tot Hem" zouden het volk zich verzamelen in het Beloofde Land in het duizendjarige koninkrijk.

Meer dan 800 jaar later kwam de voorspelling van het Zaad weer dichtbij, toen God David beloofde dat zijn Zaad op een dag op zijn troon zou zitten in een eeuwigdurende heerschappij.

"2 Sam. 7:12-13: 12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen. 13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.

Hoewel Salomo, de zoon van David, inderdaad een tempel bouwde, wees deze belofte vooruit naar het Zaad van David, de Messias, wiens "koninkrijk voor eeuwig zal worden gevestigd", zie 2 Sam.7:16:

Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid. "

En de engel Gabriël vertelde Maria over het kind van wie ze zou baren:

"Lukas 1:32-33: 32 Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. 33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Zo versmalde Gods belofte van een Zaad zich van Adam, tot Abraham, tot Isaak, tot de stam Juda, tot het huis en de afstamming van David.

Toen, zo'n 500 jaar later, kreeg Daniël een goddelijke openbaring over het exacte tijdsbestek waarin "Messias de Vorst" zou komen....., zie Dan. 9:24-27:

"24 Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven. 25 Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden. 26 En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen. 27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

.....de profetie van de 70 weken (490 jaar). Deze periode begon bij "het uitgaan van het gebod om Jeruzalem te herstellen en te bouwen" in 444 v.Chr. en duurde 483 (Joodse, maan) jaren totdat "de Messias de Prins" Jeruzalem binnen kwam rijden bij Zijn triomfantelijke intocht, zie Markus 11:7-11:

" 7 En zij brachten het veulen tot Jezus, en wierpen hun klederen daarop; en Hij zat op hetzelfde. 8 En velen spreidden hun klederen op den weg, en anderen hieuwen meien van de bomen, en spreidden ze op den weg. 9 En die voorgingen en die volgden riepen, zeggende: Hosanna! gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren! 10 Gezegend zij het Koninkrijk van onzen vader David, hetwelk komt in den Naam des Heeren! Hosanna in de hoogste hemelen! 11 En Jezus kwam binnen Jeruzalem, en in den tempel; en als Hij alles rondom gezien had, en het nu avondstond was, ging Hij uit naar Bethanie met de twaalfen.

Wat begon in Genesis ging door gedurende de duizenden jaren van het Oude Testament. God beloofde keer op keer dat Hij zou ingrijpen in de geschiedenis, dat Hij op een dag de Messias naar Israël zou sturen. Er was een steeds smaller wordende stroom van profetie. De beloften van het Zaad werden steeds specifieker, totdat ten slotte 'de volheid van de tijd was gekomen' en 'God Zijn Zoon heeft uitgezonden'.

De komst en geboorte van Christus in Bethlehem was geen toeval; het was een afspraak. Jezus Christus kwam op Gods vastgestelde tijd, geen moment te laat en geen seconde te vroeg. Het eerste kerstwonder begon lang voor Bethlehem. Het vond plaats gedurende vele eeuwen terwijl God Israël bewerkte, voorzegde en voorbereidde op de komst van Zijn Zoon.

De uitdrukking 'de volheid des tijds' verwijst naar iets dat compleet en volledig ontwikkeld is, zoals een appel die is ontluikt, gegroeid en rijpt totdat hij klaar is om geplukt te worden, in de volheid des tijds.

Het woord "tijd" is een vertaling van het Griekse woord chronos, waar ons woord chronologie aan is ontleend. Een chronologie is een verslag van de geordende voortgang en de sequentiële volgorde waarin gebeurtenissen in de loop van de tijd plaatsvinden.

We zien door dit alles dat God niet zomaar in een opwelling besloot om te profiteren van een geschikt moment. Integendeel, God plande en zette de volgorde en ontwikkeling van historische gebeurtenissen in gang totdat, vanuit Zijn perfecte gezichtspunt de tijd rijp was. De volheid des tijds beschrijft een moment in de geschiedenis waarop alles op zijn plaats viel, die tijd waarop het toneel perfect was voorbereid voor God om zijn Zoon de wereld in te sturen.

Het Zaad van de vrouw, het Zaad van Abraham, het Zaad van David kwam precies zoals God zei dat Hij zou komen, omdat God getrouw is. En zoals de profetieën van weleer over Hem voorspelden, werd Hij op wonderbaarlijke wijze geboren uit een maagd.....zie Jes. 7:14:

*“Daarom zal de Heere Zelf ulieden een teken geven; ziet, **een maagd zal zwanger worden**, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUEL heten.*

Opmerking van de vertaler: De NBG vertaling zegt aangaande Jes. 7:14:

*“Daarom zal de Here zelf u een teken geven: Zie, **de jonkvrouw zal zwanger worden** en een zoon baren; en zij zal hem de naam Immanuel geven.*

De King James Bible zegt:

*“Therefore the Lord himself shall give you a sign; Behold, **a virgin shall conceive**, and bear a son, and shall call his name Immanuel.*

Einde opmerking

.....en Hij werd geboren in Bethlehem, zie Micha 5:2:

“En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.

En toen Christus werd geboren, werd hoop geboren.

De dagorde van Abia

“Lukas 1:5: In de dagen van Herodes, den koning van Judea, was een zeker priester, met name Zacharias, van de dagorde van Abia; en zijn vrouw was uit de dochteren van Aaron, en haar naam Elizabet.

We weten dat Christus niet op 25 december is geboren. We weten de exacte datum niet. We hoeven de exacte datum niet te weten. Het belangrijkste is om te onthouden dat Hij is gekomen en de reden waarom Hij is gekomen:

*"1 Tim. 1:15: Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, **dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.***

Hoewel we de datum van de geboorte van Christus niet weten, kunnen we de geschatte tijd van het jaar achterhalen waarin Hij werd geboren.

Ten eerste weten we dat Christus niet in december werd geboren, omdat Lukas 2:8 ons vertelt:

"En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.

De herders bleven 's nachts buiten in de velden met hun kuddes schapen. Het zou in december te koud zijn om dit te doen.

Vervolgens geeft de vermelding van "de dagorde van Abia" in Lukas 1:5 ons een tijdschema voor de geboorte van Christus. Binnen de aanbidding en dienst van de tempel waren er verschillende verdelingen voor de priesters. Zie 1 Kronieken 28:9-13 en 21:

*"9-13 en 21: 9 En gij, mijn zoon Salomo, ken den God uws vaders, en dien Hem met een volkomen hart en met een willige ziel; want de Heere doorzoekt alle harten, en Hij verstaat al het gedichtsel der gedachten; indien gij Hem zoekt, Hij zal van u gevonden worden; maar indien gij Hem verlaat, Hij zal u tot in eeuwigheid verstoten. 10 Zie nu toe, want de Heere heeft u verkoren, dat gij een huis ten heiligdom bouwt; wees sterk, en doe het. 11 En David gaf zijn zoon Salomo een voorbeeld van het voorhuis, met zijn behuizingen, en zijn schatkamers, en zijn opperzalen, en zijn binnenkamers, en van het huis des verzoendekels; 12 En een voorbeeld van alles, wat bij hem door den Geest was, namelijk van de voorhoven van het huis des Heeren, en van alle kamers rondom; tot de schatten van het huis Gods, en tot de schatten der heilige dingen; 13 En van de **verdelingen** der priesteren en der Levieten, en van alle werk van den dienst van het huis des Heeren, en van alle vaten van den dienst van het huis des Heeren.....21 En zie, daar zijn de **verdelingen** der priesteren en der Levieten, tot allen dienst van het huis Gods; en bij u zijn tot alle werk allerlei vrijwilligen, met wijsheid tot allen dienst, ook de vorsten, en het ganse volk, bereid tot al uw bevelen.*

leren we dat koning David, ter voorbereiding van Salomo om de tempel te bouwen, een jaarplanning of "verdelingen", zie de verzen 13 en 21, maakte waarmee de tempel kon worden bemand door de priesters en Levieten.

David creëerde 24 verdelingen, zie 1 Kronieken 24:1-19:

"1 Aangaande nu de kinderen van Aaron, dit waren hun verdelingen. De zonen van Aaron waren Nadab, en Abihu, Eleazar en Ithamar. 2 Maar Nadab stierf, en Abihu, voor het aangezicht huns vaders, en zij hadden geen kinderen. En Eleazar en Ithamar bedienden het priesterambt. 3 David nu verdeelde hen, en Zadok uit de kinderen van Eleazar, en Abimelech uit de kinderen van Ithamar, naar hun ambt in hun dienst. 4 En van de kinderen van Eleazar werden meer gevonden tot hoofden der mannen, dan van de kinderen van Ithamar, als zij hen afdeelden; van de kinderen van Eleazar waren zestien hoofden der vaderlijke huizen, maar van de kinderen van Ithamar, naar hun vaderlijke huizen, acht. 5 En zij deelden hen door loten af, dezen met genen; want de oversten des heiligdoms en de oversten Gods waren uit de kinderen van Eleazar en van de kinderen van Ithamar. 6 En Semaja, de zoon van Nethaneel, de schrijver, uit de Levieten, schreef hen op, voor het aangezicht des konings, en van de vorsten, en van

den priester Zadok, en van Achimelech, den zoon van Abjathar, en van de hoofden der vaderen onder de priesters en onder de Levieten; een vaderlijk huis werd genomen voor Eleazar, en desgelijks werd genomen voor Ithamar. 7 Het eerste lot nu ging uit voor Jojarib, het tweede voor Jedaja, 8 Het derde voor Harim, het vierde voor Seorim, 9 Het vijfde voor Malchia, het zesde voor Mijamin, Het zevende voor Hakkoz, het achtste voor Abia, 10 Het negende voor Jesua, het tiende voor Sechanja, 11 Het elfde voor Eljasib, het twaalfde voor Jakim, 12 Het dertiende voor Huppa, het veertiende voor Jesebeab, 13 Het vijftiende voor Bilga, het zestiende voor Immer, 14 Het zeventiende voor Hezir, het achttiende voor Happizzes, 15 Het negentiende voor Petahja, het twintigste voor Jehezkel, 16 Het een en twintigste voor Jachin, het twee en twintigste voor Gamul, 17 Het drie en twintigste voor Delaja, het vier en twintigste voor Maazja. 18 Het ambt van dezen in hun dienst was te gaan in het huis des Heeren, naar hun ordening door de hand van Aaron, huns vaders; gelijk als hem de Heere, de God Israels, geboden had.

In dit schema diende elke priester een week. Bovendien kwamen alle priesters naar Jeruzalem voor de drie feesten die vereist zijn voor alle Joodse mannen: Pascha, Pinksteren en Loofhutten. De priesters dienden dus twee keer per jaar in de tempel volgens de hun toegewezen verdeling, en daarna nog drie keer tijdens de vereiste feesten, in totaal vijf weken per jaar.

De Joodse kalender begint in het voorjaar in de maand Nisan, die samenvalt met delen van onze maand maart en april. Lukas 1:5 informeert ons dat de vader van Johannes de Doper, Zacharias, een priester was en dat hij diende tijdens "de dagorde van Abia". Volgens 1 Kronieken 24:10 was dit de achtste dagorde.

"Het zevende voor Hakkoz, het achtste voor Abia,

Twee verplichte feesten zouden in acht worden genomen en zouden het schema in deze tijd van het jaar onderbreken: Pesach en Pinksteren. Dit plaatst de dagorde van Abia in de tiende week van het Joodse kalenderjaar, wat ergens tussen half mei en half juni op onze kalender zou zijn. Laten we het verschil delen en zeggen 1 juni.

De vrouw van Zacharias, Elizabeth, was onvruchtbaar geweest en ze waren allebei de leeftijd om kinderen te krijgen te boven, zie Lukas 1:7:

"En zij hadden geen kind, omdat Elizabet onvruchtbaar was, en zij beiden verre op hun dagen gekomen waren.

Terwijl Zacharias diende tijdens zijn dagorde, verscheen de engel Gabriël en vertelde Zacharias dat hij een zoon zou krijgen. Zacharias was er echter niet van overtuigd dat het waar was, dus sloeg Gabriël hem met stomheid. Vanaf dat moment kon Zacharias niet meer praten totdat zijn zoon werd geboren en Johannes heette, zie Lukas 1:8-23 en 57-64:

"Lukas 1:8-23: 8 En het geschiedde, dat, als hij het priesterambt bediende voor God, in de beurt zijner dagorde. 9 Naar de gewoonte der priesterlijke bediening, hem te lote was gevallen, dat hij zoude ingaan in den tempel des Heeren om te reukofferen. 10 En al de menigte des volks was buiten, biddende, ten ure des reukoffers. 11 En van hem werd gezien een engel des Heeren, staande ter rechter zijde van het altaar des reukoffers. 12 En Zacharias, hem ziende, werd ontroerd, en vreze is op hem gevallen. 13 Maar de engel zeide tot hem: Vrees niet, Zacharias! want uw gebed is verhoord, en uw vrouw Elizabet zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam heten Johannes. 14 En u zal blijdschap en verheuging zijn, en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. 15 Want hij zal groot zijn voor den Heere; noch wijn, noch sterken drank zal hij drinken, en hij zal met den Heiligen Geest vervuld worden, ook van zijner moeders lijf aan. 16 En hij zal velen der kinderen Israels bekeren tot den Heere, hun God. 17 En hij zal voor Hem heengaan, in den geest en de kracht van Elias, om te bekeren de harten der vaderen tot de kinderen,

en de ongehoorzamen tot de voorzichtigheid der rechtvaardigen, om den Heere te bereiden een toegerust volk. 18 En Zacharias zeide tot den engel: Waarbij zal ik dat weten? Want ik ben oud, en mijn vrouw is verre op haar dagen gekomen. 19 En de engel antwoordde en zeide tot hem: Ik ben Gabriel, die voor God sta, en ben uitgezonden, om tot u te spreken, en u deze dingen te verkondigen. 20 En zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot op den dag, dat deze dingen geschied zullen zijn; om dies wil, dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, welke vervuld zullen worden op hun tijd. 21 En het volk was wachtende op Zacharias, en zij waren verwonderd, dat hij zo lang vertoefde in den tempel. 22 En als hij uitkwam, kon hij tot hen niet spreken; en zij bekenden, dat hij een gezicht in den tempel gezien had. En hij wenkte hun toe, en bleef stom. 23 En het geschiedde, als de dagen zijner bediening vervuld waren, dat hij naar zijn huis ging.

Negen van onze maanden, of 40 weken, of 280 dagen vanaf 1 juni zou 7 maart zijn, precies aan het begin van het Joodse jaar, of de maand Nisan, ongeveer de geboortedatum van Johannes de Doper.

“Lukas 1:26-27: 26 En in de zesde maand werd de engel Gabriel van God gezonden naar een stad in Galilea, genaamd Nazareth; 27 Tot een maagd, die ondertrouwd was met een man, wiens naam was Jozef, uit den huize Davids; en de naam der maagd was Maria.

"In de zesde maand" verwijst naar de zesde maand van Elisabeths zwangerschap. Dit is wanneer Gabriël aan Maria verscheen en haar vertelde dat ze de Christus zou baren. Daarom werd Johannes de Doper ongeveer 6 maanden voor Christus geboren. Hij was echter niet ouder dan de Heer, want Christus is van eeuwigheid! Zie Micha 5:2:

“En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.

Zes Joodse maanden, of 180 dagen, na de conceptie van Johannes op 1 juni is 27 november. Dit is ongeveer wanneer Gabriël aan Maria verscheen. Negen van onze maanden, of 40 weken, of 280 dagen na 27 november is 3 september, de geschatte datum, op onze kalender, waarop Christus werd geboren.

Er zijn variabelen in dit alles, waaronder dat Maria te horen kreeg dat ze "in de zesde maand" van Elisabeths zwangerschap "verwachtte", niet na zes maanden. Ook zijn er hier en daar variabelen van een week of dagen binnen de Joodse kalender en hun schrikkeljaren. En hoe lang na Gabriëls bezoeken werden Elisabeth en Maria zwanger? Maar met dit alles in overweging genomen, kunnen we gerust zeggen dat de Heer ergens tussen begin september en begin oktober is geboren.

Een bijkomend bewijs voor deze tijd van het jaar is dat Christus 3 1/2 jaar diende na Zijn doop op 30-jarige leeftijd, zie Lukas 3:21-23:

“21 En het geschiedde, toen al het volk gedoopt werd, en Jezus ook gedoopt was, en bad, dat de hemel geopend werd; 22 En dat de Heilige Geest op Hem nederdaalde, in lichamelijke gedaante, gelijk een duif; en dat er een stem geschiedde uit den hemel, zeggende: Gij zijt Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen! 23 En Hij, Jezus, begon omtrent dertig jaren oud te wezen, zijnde (alzo men meende) de zoon van Jozef, den zoon van Heli,

De kruisiging vond plaats op het Pascha in maart-april; een half jaar daarvoor is september-oktober. ergens in september geboren worden en dan sterven aan het kruis en weer opstaan begin april is goed voor het 1/2 jaar van de 3 1/2 jaar. En de herders zouden in september nog steeds in de velden de wacht houden over hun kudden!

Geworden uit een vrouw onder de wet

“Gal. 4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

We zijn allemaal wel eens verhuisd. Het is geen prettige ervaring. Het kost veel werk en er zijn veel details om mee om te gaan. Er is het zwoegen van inpakken, tillen, je oude plek in goede staat achterlaten en je nieuwe plek klaarmaken. Vervolgens moet u de nutsvoorzieningen inschakelen, uw postadres wijzigen, enzovoort. Het is een hele beproeving!

Stop dan en denk aan Christus' verplaatsing om de hemel te verlaten en naar deze aarde te komen. Hij verliet Zijn hoge en heerlijke plaats bij God de Vader.....zie Johannes 1:1-2; 17:5:

“Joh. 1:1-2: 1 In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. 2 Dit was in den beginne bij God.

.....voor een nederige kribbe, zie Lukas 2:7:

“En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en leide Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

Hij verliet de majesteit van de hemel voor de ellende van de aarde. Hij verliet de zuiverheid en goedheid van de hemel om te leven tussen zonde, ziekte en misdaad. Hij verliet de aanbidding van engelen om de hoon en bespottung van de mens onder ogen te zien. Hij verliet de pracht en vreugde van de hemel wetende dat Golgotha Zijn bestemming was om Zichzelf te geven als een offer voor onze zonden. Hij verliet dit alles gewillig, uit liefde, omdat de volheid van de tijd voor Hem was aangebroken om van de hemel naar de aarde te gaan zoals God zich manifesteerde als mens, om de Verlosser van de zondaar te worden.

Onder genade is Gods beweging altijd naar ons toe. Door voor onze redding te zorgen, kwam Gods Zoon naar ons toe, zelfs terwijl deze wereld, toen en nu, van Hem verwijderd was. Hij kwam naar waar wij waren, zodat Hij ons zou kunnen verheffen naar waar Hij is. Hij zegt niet: "Klim hierheen!" Hij zegt dat niet omdat we dat niet kunnen. Hij kwam naar beneden waar wij zijn, en door aan het Kruis te worden opgeheven, tilt Hij ons op naar Zijn aanwezigheid als we op Hem en Zijn volbrachte werk vertrouwen. Dit is het wonder van het evangelie.

“God heeft Zijn Zoon uitgezonden”, omdat Christus alreeds van eeuwigheid bestond in de aanwezigheid van de Vader, zie Johannes 17:5:

“En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was. “

God die Hem uitzendt, getuigt dat Jezus Christus 100 procent God is en mede eeuwig is met de Vader. "God zond Zijn Zoon uit", en toen is Hij "geworden uit een vrouw". Als God werd de Heer gezonden. Als mens werd Hij gemaakt uit een vrouw, zie Jes. 9:6:

“Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

Christus was zowel 100 procent God als 100 procent mens. *“Geworden uit een vrouw”* benadrukt de menselijkheid van Christus. Als Christus slechts een mens was geweest, zou het zinloos zijn te zeggen dat Hij uit een vrouw geboren was. Iedereen is geworden uit een vrouw! De reden dat het in het geval van de Heer wordt vermeld, is dat het getuigt dat Zijn unieke Persoon die als God uit de hemel is gezonden en vlees voor ons heeft aangenomen. En door 'geworden te zijn uit een vrouw' vervulde Christus de belofte in Genesis 3:15 dat Hij, de Verlosser, het Zaad van de vrouw zou zijn.

“Gen. 3:15: En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Als mens was Christus „*geworden onder de wet*”. Dit benadrukt het programma waaronder de Heer leefde en diende in de vier evangeliën. Het leert ons dat we in de evangeliëverslagen het verslag hebben van het leven en de bediening van Christus "onder de wet". Veel gelovigen denken dat ze moeten proberen Christus te volgen en te leven naar Zijn leringen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Maar die bediening van Christus en zijn leringen waren gebaseerd op de wet van Mozes. Vandaag zijn we “niet onder de wet, maar onder de genade”, zie Romeinen 6:14:

“Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

We moeten ons in deze huidige bedeling onderwerpen aan Gods wil. We volgen Christus op de juiste manier als we Zijn leringen over genade voor het Lichaam van Christus volgen, die we vinden in de brieven van Paulus, Romeinen t/m Filemon.

Christus leefde onder de wet en was verantwoording verschuldigd aan de wet van God. Hij is eronder geboren en geboren met de verantwoordelijkheid om het te houden. En Hij droeg anderen op om ook de wet te houden, zie Matth. 23:3:

“Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.

Zoals ieder persoon in Israël had Christus in die tijd de verantwoordelijkheid om Gods wet te gehoorzamen, maar zoals geen ander persoon, gehoorzaamde Hij die perfect.

Christus "werd in alle opzichten verzocht zoals wij, maar zonder zonde", zie Hebrëeën 4:15:

“Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.

Zijn zondeloosheid maakte van Hem het volmaakte offer voor de zonden.

Omdat Hij zelf geen zonden had om voor te sterven, nam God in Zijn genade en liefde al onze zonden en plaatste ze op Zijn geliefde Zoon, onze gezegende Plaatsvervanger, en dus "Christus stierf voor onze zonden", zie 1 Kor. 15:3:

“Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

De theoloog J. I. Packer (1926-2020) schreef dit: “De kerstboodschap is dat er hoop is voor een geruïneerde mensheid – hoop op vergeving, hoop op vrede met God, hoop op glorie – omdat Jezus Christus naar de wil van de Vader arm werd, en werd geboren in een stal om dertig jaar later aan een kruis te kunnen sterven. Het is de mooiste boodschap die de wereld ooit heeft gehoord of zal horen”.

Heeft u de ware hoop die voortkomt uit het vertrouwen in het evangelie dat Christus stierf voor onze zonden en weer opstond?